

पूर्वदि

पूर्व(स्व)ः, त्रि, (पूर्व निमन्त्रणे निवासे वा +
अच् ।) प्रथमः । (यथा, कुमारः । १ । ५३ ।
“यदेव पूर्वं जनने शरीरं
सा दचरोधात् सुदतो ससर्ज ।
तदा प्रभवेव विसृक्तसङ्गः
पतिः प्रभूनामपरियहोऽभूत् ॥”

यथाच मनुः । २ । १८४ ।

“गुरोः कुले न भिद्येत न ज्ञातिकुलवन्धुषु ।
अनामे लन्यगेहानां पूर्वं पूर्वं विवर्जयेत् ॥”

आदिः । (यथा, मनुः । २ । ७४ ।

“ब्राह्मणः प्रणवं कुर्यादादावन्ते च सर्वदा ।
सर्वत्वगोदृतं पूर्वं पुरस्ताच्च विशीर्यति ॥”

प्राग्दिग्-देशकालाः । इत्यमरः ॥ (यथा,
मनुः । ५ । ६२ ।

“दक्षिणेन न्यतं शूद्रं पुरदारेण निहरेत् ।

पश्चिमोत्तरपूर्वेस्तु यथायोगं द्विजन्मनः ॥”

समयम् । इति तट्टीकायां स्वामी ॥ अयः ।

इति हलायुधः ॥ (यथा, मनुः । २ । ५० ।

“त्रिराचामेदपः पूर्वं द्विः प्रष्टव्यात्ततो मुखम् ।
खानि चैव स्पृशेदद्भिरात्मानं शिर एव च ॥”

पूर्वगङ्गा, स्त्री, (पूर्वा चावौ गङ्गा चेति ।)
नर्मदानदी । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४६ ॥

पूर्वजः, पुं, (पूर्वं जायते इति । पूर्व + जन + ङः ।)
ज्येष्ठभाता । इत्यमरः । २ । ४३३ ॥ (पूर्वकालोत्-
पन्ने, त्रि । यथा, महाभारते । १ । १०५ । २ । ६ ।

“तामङ्गिः परिविचारिणी महर्षिरभिवान्य च ।

मातरं पूर्वजः पुत्रो यासौ वचनमत्रवीत् ॥”

पूर्वजाः, पुं, (पूर्वं पूर्वस्मिन् काले जायन्ते इति ।
जन + ङः ।) दिव्यपट्टगणः । तत्पर्यायः ।

पितरः २ चन्द्रगोणस्थाः ३ न्यस्तशस्त्राः ४

खधासुजः ५ कथवालादयः ६ बहुवचनान्तो-
ऽयम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पूर्वजा, स्त्री, (पूर्वं जायते इति । जन + ङः ।
टाप् ।) अयजा । ज्येष्ठा भगिनी । पूर्वज
इत्यमरदर्शनात् ॥

पूर्वजिनः, पुं, (पूर्वं जिनः ।) अतीतजिनविशेषः ।
तत्पर्यायः । मञ्जुश्रीः २ ज्ञानदर्पणः ३ मञ्जुभद्रः

४ मञ्जुधोवः ५ कुमारः ६ अष्टारचक्रवान् ७

स्थिरचक्रः ८ वज्रधरः ९ प्रज्ञाकायः १० आदि-

राट् ११ नीलोत्पली १२ महाराजः १३

नीलः १४ शार्ङ्गलवाहनः १५ धियाम्यतिः १६

खड्गो १७ दक्षो १८ विभूषणः १९ बालव्रतः २०

पञ्चचीरः २१ सिंहकेलिः २२ शिखाधरः २३

वागीश्वरः २४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पूर्वदिक्, स्त्री, (पूर्वा दिक् ।) प्राची दिक् ।
यस्यान्दिशि सूर्ये उदेति । तदधिपतिरिन्द्रः ।

तस्याः पर्यायादिः पूर्वाशब्दे द्रष्टव्यः ॥

पूर्वदिक्पतिः, पुं, (पूर्वदिशः पतिरधिपतिः ।)
इन्द्रः । इति हेमचन्द्रः । २ । ८७ ॥

पूर्वदेवः, पुं, (पूर्वज्ञासौ देवश्चेति । यद्वा, पूर्वं देव
इति सुप्सुपेति समासः ।) असुरः । इत्यमरः ।

१ । १२२ ॥ (नरनारायणादृषी । तत्र द्विवचना-

पूर्वप

न्तोऽयम् । यथा, महाभारते । ५ । ४६ । ५ ।
“तेषां मनश्च तेजसाप्याददानाविवोजसा ।

पूर्वदेवौ अतिक्रान्तौ नरनारायणादृषी ॥”

पूर्वदेशः, पुं, (पूर्वा दिशः ।) प्राचीदिगवस्थित-
जनपदः । तत्पर्यायः । वर्तनिः २ । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ यथा,—
“प्राच्यां मागधप्रोथौ च वारेन्द्रीगौडराट्टकाः ।
वर्हमानतमोत्रिप्रप्राग्योतिषोदयाद्रथः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

पूर्वपक्षः, पुं, (पूर्वः पक्षः ।) मुक्तापक्षः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, मनुः । ३ । २७८ ।

“यथा चैवापरः पक्षः पूर्वपक्षाद्भिश्चिथ्यते ॥”

शास्त्रीयप्रश्नः । सिद्धान्तविबुद्धकोटिः । तत्-
पर्यायः । चोद्यम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

देशम् ३ फल्गिका ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, मार्कण्डेये । १ । ३ ।

“पूर्वपक्षोक्तिविद्वान्तपरिनिष्ठासमन्वितम् ॥”

अधिकरत्नवयवभेदो व्यवहारविशेषः । यथा,
याज्ञवल्क्ये । २ । १७ ।

“पूर्वपक्षेऽधरीभूते भवत्युत्तरवादिनः ॥”

पूर्वपक्षपादः, पुं, (पूर्वपक्ष एव पादः ।) चतु-
ष्पादव्यवहारान्तर्गतः प्रथमः पादः । तस्य

संज्ञान्तरम् । भाषा २ प्रतिज्ञा ३ पक्षः ४ ।
इति मिताचरा । तत्र दृष्टव्यः ।

“पूर्वपक्षः स्तुतः पादो दिपादश्चोत्तरः स्तुतः ।
क्रियापादस्तथा चान्यश्चतुर्थो निर्णयः स्तुतः ॥

मिथोक्तो च चतुर्थात् स्थात् प्रत्यवस्कन्दने तथा ।
प्रादन्याये च स विज्ञेयो दिपात् संप्रतिपत्तिषु ॥”

यद्यपि संप्रतिपत्तावपि निर्णयोऽस्ति तथाप्युत्तर-
वादिनैव भाषार्थस्याङ्गीकृतत्वेन क्रियासाध्यो न

भवतीति दिपादोक्तम् ॥ * ॥
अथ भाषापादः । तत्र भाषास्वरूपमाहवुः

काव्यायनदृष्टव्यः ।
“प्रतिज्ञादोषनिर्मुक्तं साध्यं सत्कारयान्वितम् ।
निश्चितं लोकसिद्धञ्च पक्षं पक्षविदो विदुः ॥

खल्पाचरः प्रभूतार्थो निःसन्दिग्धो निराकुलः ।
विरोधिकारणैर्मुक्तो विरोधिप्रतिरोधकः ॥

यदा त्वेवविधः पक्षः कल्पितः पूर्ववादिना ।
द्व्यात्तत्पक्षसम्बद्धं प्रतिवादी तदोत्तरम् ॥”

प्रतिज्ञा साध्याभिधायिका वाक् । तस्या दोषैः
परस्परविबुद्धार्थपदादिभिस्त्वक्तम् । साध्यं

साधनार्हाभिमतार्थं पक्षं विदुः । अन्यथा
प्रतिज्ञादोषेण साध्यदोषः स्यात् । अतएवोक्तम् ।

“वचनस्य प्रतिज्ञात्वं तदर्थस्य च पक्षता ।
असङ्करेण वक्तव्ये व्यवहारेषु वादिभिः ॥”

वक्तव्ये पक्षप्रतिज्ञे पूर्वोक्तिः । नारदेनापि ।
“धारस्तु व्यवहारार्थां प्रतिज्ञा समुदाहृता ।
तद्धानौ ज्ञेयते वादी तरंसासुत्तरो भवेत् ॥”

उत्तरो विजयी यद्यप्यत्र च साध्यं ज्ञाप्यं तद्वि-
शिष्टधर्मां पक्ष इति भेदः । तथाप्यत्र वाक्-
प्रत्याख्यार्थादिधर्माविशेषविशिष्टस्य पक्षतया

धर्मिणोऽधमर्णादेरेव साध्यत्वात् साध्यपक्षयोर-

पूर्वप

भेदाभिधानम् । अतएव उपसंहारे च एवंविधः
पक्ष इति मिताचरायान्नु भाषा प्रतिज्ञापक्ष

इति नार्थान्तरमित्युक्तम् । भाषार्थसंज्ञा भाषा-
स्वरूपप्रपञ्चमाह स्वल्पाचर इति । निराकुलः

पूर्वापक्षविपर्यासादिशून्यः ।
“अत्र दूते च व्यवहारे च प्रव्रते यज्ञकर्मणि ।
यानि पश्यन्त्युदासीनाः कर्ता तानि न पश्यति ॥”

इति गृह्यसंग्रहवचनादुदासीनेभ्यो ज्ञात्वा शोध-
येत् । तच्छोधनमाह दृष्टव्यः ।

“न्यूनाधिकं पूर्वपक्षं तावद्वादी विशोधयेत् ।
न दद्याद्दुत्तरं यावत् प्रवर्थां सभ्यसन्निधौ ॥”

तल्लिखनप्रकारमाह आसः ।
“पाण्डुलेख्येन फलके भूमौ वा प्रथमं लिखेत् ।
जनाधिकतनु संशोध्य पश्चात् पत्रे निवेशयेत् ॥”

फलकं काष्ठादिपट्टकम् । काव्यायनः ।
“पूर्वपक्षं स्वभावोक्तं प्राड्विवाकीऽप्येव लेखयेत् ।
पाण्डुलेख्येन फलके ततः पत्रेऽभिलेखयेत् ॥

शोधयेत् पूर्वपक्षतु यावन्नोत्तरदर्शनम् ।
उत्तरेणावबुद्धस्य निवृत्तिः शोधनं भवेत् ॥

अन्यदुक्तं लिखेद्योऽन्यदधिप्रत्यर्थनोर्वचः ।
चौरवच्छासयेत्तनु धार्मिकः पृथिवीपतिः ॥”

स्वभावोक्तमक्रमम् । एतच्च स्वरविशेषादिना
सुश्रेयम् । अतएव याज्ञवल्क्यः ।

“ह्यं निरस्य भूतेन व्यवहारान्नयेन्नपुः ।
भूतमप्यनुपन्यस्तं ज्ञेयते व्यवहारतः ॥”

भूतं तत्त्वार्थसम्बद्धम् । यदाह नारदः ।
“भूतं तत्त्वार्थं सम्बद्धं प्रमादाभिहितं ह्यलम् ।
किन्तु राज्ञा विशेषेण स्वधर्ममभिरक्षता ॥

मनुष्यचित्तवैचित्र्यात् परीक्ष्या साध्वसाधुता ।
सर्वैर्बन्धविवादेषु वाक्कृत्वेनावचीदति ॥

पशुस्त्रीभूत्याद्याने प्रास्योऽप्यर्थात्र ज्ञेयते ॥”

सर्वेषु अर्धविवादेषु प्रमादाभिधानेऽपि नावची-
दति । अत्रोदाहरणं पशुस्त्रीत्यादि । अर्धविवाद्-

यह्यणान्मन्युद्धतविवादेषु प्रमादाभिधाने प्रक-
तार्थाङ्गीयत इति गम्यते । यथाहमनेन शिरसि

पादेन ताडित इत्यभिधाय केवलं हस्तेन ताडित
इति वदन् न केवलं दण्डः पराजयते च ।

तथा च त्वं शतं मङ्गं ऋणं धारयसि मत्त ऋण-
त्वेन गृहीततावहनकत्वादित्यादि भाषाशरीरं

एतच्च संस्कृतदेशभाषान्तररेण यथाबोधं वक्तव्यं
लेख्यं वा मुख्याणामपि वादिप्रतिवादिस्त्वदर्श-

नात् । अतएवाध्यापनेऽपि तथोक्तम् । विष्णु-
धर्मात्तरे ।

“संस्कृतेः प्राकृतेर्बन्धक्येः शिष्यामनुरूपतः ।
देशभाषाद्युपायादौर्बोधयेत् स गुरुः स्तुतः ॥”

इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

पूर्वपदं, स्त्री, (पूर्वं पदम् ।) परपदप्राग्वर्ति-
विभक्तान्तप्रकृतिः । यथा पूर्वपदात् संज्ञाया-

मगः । इति याकरणम् ॥

पूर्वपर्वतः, पुं, (पूर्वं पूर्वदिक्स्थः पर्वतः ।
इति निव्यकर्मधारयः ।) उदयाचलः । इत्य-
मरः । २ । ३ । २ ॥